

فرعون (قربانی انسان در مصر باستان)

دودمان نخست مصر باستان دوره‌ای از تاریخ پادشا مصر را تشکیل می‌دهد که به همراه دودمان دوم زیر عنوان دوره آغازین دودمانی مصر طبقه‌بندی می‌شوند. در این دودمان شهر تینیس پایتخت مصر بود.

تندیس آهکی از شخصی بزرگ در حال نشستن مربوط به دودمان نخست پادشاهی مصر؛ موزه مصرشناسی برلین
فرمانروایان
ویرایش
پادشاهان و فرمانروایان شناخته شده در تاریخ مصر در دودمان یکم به شرح زیر هستند

دودمان نخست

نام توضیح تاریخ

نارمر - به احتمالی همان «منس» در فهرست‌های پیشین ۳۱۰۰-۳۰۵۰ پ.م

هور آها - ۳۰۴۹-۳۰۵۰ پ.م

دجر - ۳۰۴۹-۳۰۰۸ پ.م. (سنگ پالمو)

دجت - ۳۰۰۸-۲۹۷۵ پ.م

مرنیث - مادر دین ۳۰۰۸ پ.م

دین - ۲۹۷۵-۲۹۳۵ پ.م

آنجیب - ۲۹۳۵-۲۹۲۵ پ.م. (سنگ پالمو)
سمرخت - ۲۹۲۵-۲۹۱۶ پ.م. (سنگ پالمو)
قاعا - ۲۹۱۶-۲۸۹۰ پ.م.

اطلاعات دانسته از این دودمان از اندک تندیس‌ها و اشیای به جا مانده از آن دوران که نام‌های پادشاهی را دربرداشتند، به دست آمده‌اند. یکی از مهم‌ترین این اشیاء لوحه نارمر است. هیچ اطلاعات ثبت شده با جزییاتی از دو دودمان نخست بر جای نمانده‌است.

به جز فهرست مختصر نوشته شده در سنگ پالمو. در آن هنگام هیروگلیف به شکل کامل ابداع شده بود و تصاویر به کار رفته در آن برای نزدیک سه هزار سال پس از آن دست نخورده باقی ماندند. محقق ایرانی یاراحمدی معتقد است، که این احتمال وجود دارد، که نارمر شاه بنیان‌گذار سلسله اول مصر در حقیقت اولین فردی است، که مصر علیا و سفلی را در دوره اتحاد دوم در سال ۳۱۰۰ پ.م. متحد کرده یا این فرایند را آغاز نموده‌است.

او دربارهٔ منس معتقد است، که شاید منس همان فردی است، که در حوالی سال ۴۵۰۰ پ.م. برای اولین بار مصر علیا و سفلی را متحد کرده‌است. اتحاد اول پس از دوره کوتاهی فروپاشید. نظر به عدم وجود کتابت و بسیاری از اسناد خطی از این دوره نام منس در طی این دوران سینه به سینه منتقل گردیده و به مرور زمان به دوره اتحاد دوم که سپر سنگی نارمر شاه سند مکتوبی دربارهٔ آن در اختیار ما می‌گذارد، جایگزین نام نارمر شاه گردیده‌است.

صنعت و شهرسازی

آرامگاه‌های بزرگ بر جای مانده از فرعونهای این دوره در ابیدوس و نقاده، به علاوه گورستان‌های سقاره و حلوان در نزدیکی ممفیس نشان می‌دهند که ساختمان‌ها بیشتر از چوب و آجرهای گلی ساخته می‌شدند و سنگ در موارد کمی برای دیوارها و سطح اتاق‌ها به کار می‌رفت. سنگ اما به مراتب برای ساخت زیورآلات، ظرف، و گاه تندیس به کار می‌رفت. از چوب گز برای ساخت قایق بهره گرفته می‌شد.

قربانی کردن انسان

قربانی کردن انسان به عنوان بخشی از مراسم به خاک سپاری فرعون‌ها در این دودمان انجام می‌شد. در مقبره دجر ۳۳۸ تن به همراه فرعون به خاک سپرده شدند. انسان‌ها و جانورانی که قربانی می‌شدند وظیفه داشتند که پس از مرگ فرعون را در زندگی فراخاکی خود یاری رسانند. به دلایلی نامعلوم این آیین پیش از دودمان نخست پیگیری نشد و انسان‌های زنده جایشان را به تندیس‌های کوچک اوشابتی دادند.

جستارهای وابسته

دوره آغازین دودمانی مصر

